

Nr 402

Av herr **Hedlund m. fl.**, om *ianspråktagande av domänverkets markfond för fritidsändamål.*

(Lika lydande med motion nr 329 i Första kammaren)

Det är en angelägen uppgift för samhället att medverka till att de stora värden som naturen representerar i olika avseenden kan bevaras och komma befolkningen till godo. Naturvårdens uppgifter ligger härvid såväl på det kulturella planet som på det sociala. Det gäller att bevara vetenskapligt och kulturellt värdefulla naturområden men också att tillgodose det ur social synpunkt angelägna behovet av mark för rekreation och friluftsliv.

Framför allt är det anledning att uppmärksamma ett med tiden alltmer ökat behov av särskilt iordningställda fritidsområden av olika slag. Det gäller anläggningar som strövområden, friluftsgårdar, raststugor, för bilutflykter lämpliga rastplatser, badanläggningar, campingplatser, skid- och slalombackar. Särskilt för tätortsbefolkningen är det angeläget, att organiserade rekreationsmöjligheter står till förfogande. Det torde kunna konstateras, att en betydande del av tätortsbefolkningen inte i tillräcklig utsträckning har tillgång till sådana friluftsanläggningar inom ett bekvämt räckhåll.

Med den ökade förslitning och exploatering av naturen som kännetecknar vår tid har en aktivare naturvårdspolitik blivit nödvändig. En sådan har också inletts på grundvalen av riksdagsbesluten 1963 om utbyggnad av naturvårdsorganisationen och 1964 om en ny naturvårdslag. Frågan om åtgärder för det rörliga friluftslivet prövas för närvarande av fritidsutredningen, som beräknas avge sitt slutbetänkande under första delen av innevarande år.

Naturvårds- och fritidspolitiken ankommer naturligt på stat och kommun gemensamt. Det är emellertid angeläget att de ekonomiska bördorna inte alltför hårt drabbar kommunerna. De största kostnaderna avser givetvis inköp av naturområden och ordnande av olika friluftsanläggningar. För det statliga engagemanget på detta område har i första hand inrättats en delfond under domänfonden. Medel har ställts till förfogande genom särskilda anslag å kapitalbudgeten. För budgetåren 1963/66 har anvisats 7 milj. kronor för förvärv av värdefulla naturområden. I årets statsverksproposition har härutöver förordats ett investeringsanslag av 2,5 milj. kronor.

Domänverkets verksamhet måste anses ha ett naturligt nära samband med naturvårds- och fritidspolitiken. Uttryck härför är inte endast att

den ovannämnda delfonden knutits till domänfonden utan framför allt att domänverket sedan några år med ett mindre belopp ur sina driftinkomster får bestrida vissa utgifter för naturvårds- och fritidsverksamhet på mark som tillhör domänverket. Det kan också erinras om att riksdagen 1963 uttalade, att domänverket i samband med sin allmänna inköpsverksamhet bör eftersträva att så långt som möjligt också tillgodose det allmänna naturvårdsintresset.

Det största intresset i sammanhanget har domänverkets markfond. Denna fond har inte minst genom försäljning av tomtmark i tätorter och annan mark för tätorternas behov vuxit till ett avsevärt belopp, f. n. ca 30 milj. kronor. Enligt gällande bestämmelser skall markfondens medel användas till inköp av mark för skogs- och jordbruksproduktionen. Under senare år har domänverket visat ökad inköpsaktivitet, framför allt i södra och mellersta delarna av landet. Denna inköpsaktivitet kan från samhällets och näringslivets synpunkter inte anses önskvärd. Erfarenheterna ger klart vid handen, att det statsägda skogsbruket generellt sett lämnar sämre utbyte än det enskilda skogsbruket. Det kan sålunda inte finnas anledning att öka statens skogsinnehav.

Ett naturligt användningsområde för markfondsmedlen måste anses vara naturområden och friluftsanläggningar. Dispositionsreglerna för domänverkets markfond bör ändras, så att en sådan användning möjliggöres. Därigenom skulle uppnås, att ökade resurser ställs till förfogande för statens åtgärder inom naturvårds- och fritidspolitiken. Det nuvarande särskilda anslaget på kapitalbudgeten för ändamålet torde därmed inte behövas. Samtidigt bör staten härmed kunna ta på sig större del av det ekonomiska ansvaret, varigenom bördan på kommunerna kan lättas.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam prövning och förslag beträffande sådan ändring av reglerna för dispositionen av domänverkets markfond, att fondens medel må kunna tas i anspråk för inköp av särskilda natur- och fritidsområden samt för ordnande av friluftsanläggningar.

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Nils G. Hansson

i Sundborn

i Skegrie

S. G. W. Wahlund

Sven Vigelsbo

Harald Larsson

i Hedenäset

Gustaf Svensson

John Eriksson

Bertil Jonasson

i Vä

i Bäckmora